

[Juul Madsen.]

forbindelse er det også yderst rimeligt, at ministeren i § 8 foreslår, at hvor arbejder er udført med statstilskud, men hvor ejendommen bliver solgt inden for det første tiår, kan der forlanges tilbagebetaling efter nærmere af ministeren fastsatte regler.

Endvidere mener jeg, det er et absolut fremskridt, at der fremover kun ydes statslån til fællesarbejder udført i henhold til kendelser af landvæsensnævn eller en landvæsenskommission eller i henhold til forlig indgået for disse myndigheder. Det er også rimeligt, at lån på beløb over 100.000 kr. skal godkendes af finansudvalget.

Med hensyn til selve statstilskuddet finder mit parti, at de 25 pct. er rimelige; de modsvares i virkeligheden også det gamle tilskud på 50 pct., men hvor der var hæftet den klausul på, at arbejdet skulle udføres manuelt.

I mit parti har vi den opfattelse, at vi med hensyn til grundforbedring gerne vil give et rimeligt tilskud, men dette tilskud må til gengæld efter vor opfattelse aldrig blive større, end at der vil foreligge en god rentabilitet og er en stærk samfundsmæssig interesse i at kunne foretage grundforbedringsarbejdet. Det skulle jo gerne være sådan, at værdien af et stykke jord, efter at der er foretaget grundforbedring, er steget så stærkt, at det så nogenlunde kunne betale sig at afholde de med grundforbedringen forbundne omkostninger. Derfor er vi tilfredse med tilskuddet på de 25 pct. og er måske lidt betænkelige ved, at man i enkelte tilfælde kan gå højere op. Jeg vil derfor sætte et spørgsmålstegn ved § 7, stk. 2, som giver ministeren en bemyndigelse til at yde højere tilskud, når særlige beskæftigelsesmæssige forhold taler derfor. Jeg mener, at denne paragraf er egnet til en nøjere gennemgang og drøftelse under udvalgsarbejdet.

Mit parti vil se med velvilje på dette lovforslag, men der er også ud over det, jeg har nævnt her, spørgsmål, som jeg gerne ser nærmere oplyst i det kommende udvalg.

Med hensyn til det andet lovforslag, lovforslaget om finansiering af vandløbsregulering m. v., synes jeg, det må erkendes, at problemerne er mere komplicerede. Der er jo flere former for vandløbsregulering. Den første form, regulering til sikring af detail-

afvanding, er nødvendig, da dette simpelt hen er en forudsætning for, at grundforbedringsloven kan virke; grundforbedringsloven handler jo om detailafvanding. Jeg er i og for sig af den opfattelse, at man ikke behøvede at have så mange love på dette område. Man har grundforbedringsloven, man har vandløbsreguleringsloven, og man har vandløbsloven. Man kunne for så vidt have én grundforbedringslov, der klarede disse problemer, og så kunne større opgaver henlægges under særlig lovgivning foretaget af folketinget.

Med hensyn til bestemmelserne i lovforslaget om vandløbsregulering vedrørende regulering til sikring af detailafvanding, til sikring af dræning o. lign. er mit parti velvilligt indstillet, men vi er meget skeptiske, for så vidt angår regulering i forbindelse med egentlig landvinding. Det første er en nødvendig sikring af detailafvanding, medens den egentlige landvinding i hvert fald i disse år er et tvivlsomt foretagende. I en tid, da der er knaphed på kapital og arbejdskraft, og hvor landbrugets hovedproblem er afsætningsvanskeligheder, er der næppe egentlige samfundsmæssige fordele ved deciderede landvindingsarbejder. Det, det gælder om for landbruget, er en bedre udnyttelse af det areal, man har; det er et spørgsmål om bedre bygninger, det er et spørgsmål om rationalisering. De penge, der skal ofres både af den enkelte landmand og af det offentlige, bør først og fremmest gives til disse formål, der sikrer en større effektivitet af det landbrugsapparat, vi allerede har. Selv om vi først fik landbo-kommissionens betænkning i går, har jeg allerede kigget så meget i den, at jeg kan se, at den opfattelse i virkeligheden også skinner igennem i denne betænkning.

Hertil kommer, at egentlige landvindingsarbejder skaber problemer til anden side; der er problemer med hensyn til dyre- og fuglelivet, og der er problemer med hensyn til fiskeriet og med hensyn til de rekreative områder. Derfor er det ikke et område, hvor vi fra vort partis side mener, at der bør ofres store penge i disse år. Der er i det hele taget flere problemer, der må tages op til nærmere overvejelse.

Jeg ser med tilfredshed, at der ikke i lovforslaget gives ministeren nogen mulighed for at tage spørgsmålet om landvinding på